

Dosarul nr. 1ra-735/22
1-19107880-01-1ra-17052022

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

07 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Railean Nicolai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

Railean Nicolai xxxxxx, născut la
xxxxxx xxxxxx, originar din xxxxxx xxxxxx,
xxxxxx xxxxxx, domiciliat în xxxxxx xxxxxx,
xxxxxx xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.07.2019 – 18.08.2021;

Instanța de apel: 21.10.2021 – 08.02.2022;

Instanța de recurs: 17.05.2022 – 07.11.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 august 2021, procesul penal de învinuire a lui Railean Nicolai de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta acestuia constituie o contravenție.

Prin urmare, Railean Nicolai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, și i-a fost stabilită o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale, echivalentul a 1000 (o mie) lei.

Prin aceeași sentință, Railean Nicolai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Railean Nicolai, la data de 31 mai 2019, aproximativ la ora 20:30, exercitând în mod arbitrar un drept presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia 50, în timp ce discuta

cu Cebotaru Doina, fosta sa concubină, sub pretextul revocării donației dar și achitării unor datorii comune, i-a smuls de la gât lăntișorul cu cruciulița din aur, iar din buzunarul sortilor i-a luat telefonul mobil al acesteia de model „Xiaomi Redmi 6”, de culoare neagră, cu nr. de IMEI xxxxxx xxxxxx și IMEI 2-xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx, în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxxx xxxxxx, în valoare de 7000 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Acțiunile lui Railean Nicolai au fost încadrate în baza art. 335 Cod contravențional, și anume samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus, prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune.

La fel, Railean Nicolai, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, la data de 13 iulie 2019, aproximativ la ora 18:00, profitând de faptul că acțiunile acestuia rămân neobservate de către terți, în timp ce se afla în farmacia „Familiei”, care este amplasată în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 59/6, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, pe ascuns a sustras de pe masa din fața casieriei, un telefon mobil de model „Samsung Galaxy S9”, de culoare neagră, cu numărul de IMEI xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx, în care era activată - cartela SIM cu nr. xxxxxx xxxxxx, la preț de 12 000 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Chicov Oleg daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 12 000 lei.

Astfel, acțiunile lui Railean Nicolai au fost calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea încetării procesului penal pornit în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, și în partea stabilirii pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Railean Nicolai să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, cu stabilirea pentru această infracțiune a unei pedepse de 5 (cinci) ani închisoare, cu executare, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare cu executare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor, să-i fie stabilită lui Railean Nicolai o pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani și 8 (opt) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat că, la baza învinuirii inculpatului de săvârșirea infracțiunii de jaf, au fost prezentate instanței suficiente probe care incontestabil și integral dovedesc vinovăția inculpatului, ori din conținutul acestora rezultă atât intenția, inculpatul a chemat partea vătămată în stradă, circumstanțele realizării intenției, (sustragerea deschisă), precum și faptul că, bunurile au fost depistate și ridicate, peste timp, anume de la inculpatul

Railean Nicolai fiind restituit părții vătămate, (doar telefonul mobil).

A menționat că, faptele inculpatului Railean Nicolai, incorect au fost recalificate în art. 335 din Codul contravențional, și anume samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus, prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, sunt greșite (eronate), fiind urmare a aprecierii incorecte a declarațiilor inculpatului, care ocupând o poziție de apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale pentru fapta prejudiciabilă săvârșită a declarat în procesul audierii sale la etapa urmăririi penale că, vina o recunoaște pe deplin.

Procurorul a indicat în apel că, declarațiile inculpatului au fost contrazise prin declarațiile părții vătămate, ultima confirmând de fapt că, dânsa a achitat și continuă să achite creditul oferit pentru procurarea telefonului mobil, bun care aparține exclusiv acesteia.

Mai mult, procurorul a considerat nejustificată concluzia instanței precum că bunurile sustrase au fost întoarse părții vătămate, și ar fi un act de injustiție nu de justiție ca inculpatul să fie pedepsit la o pedeapsă de la 5 la 7 ani de închisoare (pedeapsă prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal) pentru faptul că a exercitat arbitrar dreptul presupus de a-și revoca donația (în partea ce ține de lăncișor) și de a sustrage telefonul mobil unde figurează partea vătămată ca fidejutor (sub pretextul neachitării ratelor de către partea vătămată).

La fel, a menționat că, modul în care a avut loc judecarea cauzei, inclusiv sentința de încetare (în parte) și pedeapsa formală stabilită inculpatului pentru infracțiunea de furt (6 luni închisoare), contravin scopului și principiilor procesului penal, atrag lezarea dreptului fundamental de acces la justiție, inclusiv la un proces echitabil, precum și a intereselor participanților la proces (atât ale inculpatului, cât și ale părții vătămate).

Totodată, a concluzionat că, prima instanță a apreciat unilateral, tendențios probele acuzării, a luat poziția favorabilă părții apărării și inculpatului, și a pronunțat o sentință neîntemeiată în partea de încetare a procesului penal în privința inculpatului pe episodul de jaf.

Procurorul a susținut că, prima instanță a ignorat prevederile art. 61 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă neproportională gravității faptelor prejudiciabile săvârșite cu intenție directă, astfel neglijând scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane, inclusiv de către cel vinovat.

4. Avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Railean Nicolai, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care procesul penal de învinuire a lui Railean Nicolai de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, să fie încetat, din motiv că fapta acestuia constituie o contravenție, și respectiv atragerea la răspundere a acestuia în baza art. 335 Cod contravențional.

În motivarea apelului a invocat că, învinuirea adusă inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, nu a fost probată prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile, declarațiile părții vătămate Chicov Oleg nu au

fost coroborate cu alte probe cercetate de prima instanță.

A menționat că, prima instanță nu a ținut cont de practica judiciară și nu a reținut faptul că nu formează componența de sustragere faptele ilegale care sunt îndreptate nu spre luare ci spre folosința temporară a bunurilor. Folosința temporară a bunurilor urmează a fi apreciată ținând cont de faptul că făptuitorul nu urmărește scopul de cupiditate, deoarece nu dorește să treacă bunurile în stăpânirea lui definitivă.

A indicat că, la calificarea faptelor inculpatului, nu s-a ținut cont că scopul este o componentă obligatorie a laturii subiective, motivul și scopul infracțiunii incriminate lui Railean Nicolai fiind elemente esențiale și obligatorii ale infracțiunii de furt, obligatoriu pentru calificare fiind scopul de profit. Acest scop trebuie să existe în timpul săvârșirii faptei prejudiciabile, dacă acest fapt lipsește suntem în lipsa unei infracțiuni de jaf.

Prin urmare, a indicat că vinovăția lui Railean Nicolai în săvârșirea infracțiunii de furt nu a fost demonstrată și confirmată prin probe pertinente și utile în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, iar în conformitate cu art. 391 Cod de procedură penală, urmează să fie adoptată o hotărâre de încetare în cauza dată.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, au fost respinse ca nefondate apelul procurorului și apelul avocatului Conoval Igor în numele inculpatului Railean Nicolai, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 august 2021 cu menținerea acesteia.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, fiind întreprinse toate măsurile legale de a asigura prezența inculpatului la judecarea apelului, locul aflării lui Railean Nicolai a fost imposibil de stabilit, fapt ce a permis dispunerea judecării apelului în lipsa inculpatului.

Astfel, audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile lui Railean Nicolai, just încadrându-le în dispoziția art. 335 Cod contravențional, și anume, *samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus, prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune* și art. art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, *infracțiunea de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de apel a constatat că, prima instanță just a reținut starea de fapt precum că:

Railean Nicolai, la data de 31 mai 2019, aproximativ la ora 20:30, exercitând în mod arbitrar un drept presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia 50, în timp ce discuta cu Cebotaru Doina, fosta sa concubină, sub pretextul revocării donației dar și achitării unor datorii comune, i-a smuls de la gât lăntișorul cu cruciulița din aur, iar din buzunarul șorților i-a luat telefonul mobil al acesteia de model

„Xiaomi Redmi 6”, de culoare neagră, cu nr. de IMEI xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx și IMEI xxxxxx xxxxxx, în care se afla cartela SIM cu nr. 078785726, în valoare de 7000 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Astfel, prima instanță just a stabilit că Railean Nicolai a săvârșit contravenția prevăzută la art. 335 Cod contravențional, și anume - *samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus, prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

La fel, Railean Nicolai, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, pe data de 13 iulie 2019, aproximativ la ora 18:00, profitând de faptul că acțiunile acestuia rămân neobservate de către terți, în timp ce se afla în farmacia "Familiei", care este amplasată în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 59/6, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, pe ascuns a sustras de pe masa din fața casieriei, un telefon mobil de model "Samsung Galaxy S9", de culoare neagră, cu numărul de IMEI xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx, în care era activată - cartela SIM cu nr. 060270826, la preț de 12 000 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Chicov Oleg daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 12 000 lei

Astfel, *prima instanță just a stabilit că* Railean Nicolai, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Cu referire la motivele invocate de partea acuzării, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de încetare a procesului penal de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, din motiv că aceasta constituie o contravenție, fiind recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, or, acesta urma să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în această parte.

Argumentele expuse de prima instanță și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției lui Railean Nicolai de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional și infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a înșușit menționând că acest fapt vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, (cauza Albert vs. România 16.02.2010).

Cu referire la motivele invocate de avocatul Conoval Igor, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Railean Nicolai pe capătul de acuzare în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, or, procesul penal de învinuire a lui Railean Nicolai de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, urma să fie încetat, din motiv că fapta acestuia constituie o contravenție și atragere la răspundere conform

art. 335 Cod contravențional, instanța de apel a reiterat că prima instanță, la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Railean Nicolai a săvârșit infracțiunea de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiune prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, concluzia primei instanțe rezultă din următorul material probator care a fost administrat, și anume:

- declarațiile inculpatului Railean Nicolai date la faza de urmărire penală, potrivit cărora pe învinuirea adusă în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, inculpatul a declarat că vina o recunoaște pe deplin, declarând circumstanțele săvârșirii acesteia. Pe învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, inculpatul, fiind audiat în calitate de bănuit și învinuit, a recunoscut parțial vinovăția, însă a refuzat să facă declarații și nu a recunoscut că prin acțiunile sale a săvârșit contravenția prevăzută de art. 335 Cod contravențional. Acestor declarații ale inculpatului, în conformitate cu art. 368 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, la cererea procurorului, li s-a dat citire în ședința de judecată;

- declarațiile părții vătămate Cebotaru Doina;*
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 03 iunie 2019;*
- procesul-verbal de ridicare din 05 iunie 2019;*
- procesul-verbal de ridicare din 24 iunie 2019;*
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 24 iunie 2019.*

Astfel, analizând declarațiile inculpatului, părții vătămate Cebotaru Doina, cercetând materialele cauzei și apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a constatat că acestea demonstrează cu certitudine vina lui Railean Nicolai în săvârșirea contravenției prevăzută la art. 335 Cod contravențional și care combat argumentele apelului declarat de către acuzatorul de stat potrivit cărora acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal - jaf, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La caz, instanța de apel a reiterat că, calificând faptele inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, organul de urmărire penală și procurorul nu au ținut cont de declarațiile date de Railean Nicolai în calitate de bănuit, care a menționat motivul sustragerii bunurilor părții vătămate.

Or, potrivit art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea. Cu toate acestea, organul de urmărire penală nu a cercetat versiunea inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, la materialele cauzei nu se atestă că ar fi

fost administrate probe care ar confirma sau infirma spusele inculpatului precum că ar fi fost fidejutor atunci când partea vătămată ar fi procurat telefonul mobil în credit. La caz nu are importanță declarația de recunoaștere a vinovăției, deoarece inculpatul nu are studii juridice pentru a putea califica corect faptele sale conform unui articol anumit din Codul penal.

Or, în esență, inculpatul, la audierea în calitate de bănuit, a recunoscut faptele și a explicat motivul comiterii lor, iar organul de urmărire penală și procurorul urma să le califice corect, administrând probe care ar verifica versiunea inculpatului.

Instanța de apel a reținut că această inacțiune a organului de urmărire penală de a cerceta și aspectele care îl dezvinovățesc pe inculpat nu poate fi tratată în detrimentul lui Railean Nicolai.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, nu poate constata cu certitudine că inculpatul Railean Nicolai a sustras bunurile părții vătămate în scopul arătat de către organul de urmărire penală. Din contra, versiunea inculpatului pare credibilă, deoarece parțial este susținută și prin declarațiile părții vătămate. Astfel, inculpatul a menționat că telefonul părții vătămate a fost procurat în credit, iar el a fost fidejutor. Partea vătămată a confirmat că telefonul a fost procurat în credit, însă ea achită ratele de credit. La fel, lăntșorul sustras a fost dăruit de către inculpat, aspect recunoscut de partea vătămată.

Astfel, instanța de apel a reiterat că prima instanță justificat a apreciat că inculpatul, fiind în trecut concubini cu partea vătămată, având împreună un copil de 14 ani, și-a creat falsa impresie că este în drept să îi ia telefonul mobil, ca urmare a neachitării ratelor la credit și a calității sale de fidejutor. Totodată, acesta și-a creat falsa convingere că poate să îi ia bunul donat anterior (lăntșorul din aur), în limbaj juridic revocând donația. Astfel, la prima vedere, inculpatul a săvârșit fapta de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane

Cu toate acestea, analizând datele speței, instanța de apel a concluzionat că fapta inculpatului urmează a fi calificată ca samavolnicie.

În acest sens, instanța de apel a ținut cont întocmai de raționamentele expuse de Curtea Supremă de Justiție în Hotărârea explicativă a Plenului cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, nr. 23 din 28 iunie 2013. Astfel, potrivit pct. 3 din ultimul alineat din hotărârea menționată, furtul trebuie delimitat de samavolnicie. Luarea bunurilor în mod arbitrar, adică a unor bunuri care, la presupunerea făptuitorului, îi aparțin, trebuie calificată drept samavolnicie.

Instanța de apel a reținut că, reieșind din materialele cauzei se atestă că bunurile sustrate au fost întoarse părții vătămate, și ar fi un act de injustiție nu de justiție ca inculpatul să fie pedepsit la o pedeapsă de la 5 la 7 ani de închisoare (pedeapsă prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal) pentru faptul că a exercitat arbitrar dreptul presupus de a-și revoca donația (în partea ce ține de lăntșor) și de a sustrage telefonul mobil unde figurează ca fidejutor (sub pretextul neachitării ratelor de către partea vătămată).

Astfel, instanța de apel a menționat că, potrivit art. 335 Cod

contravențional, samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, faptele inculpatului nu pot fi calificate în baza art. 352 alin. (1) Cod penal, deoarece nu este întrunit elementul definitiv - proporțiile mari. Or, potrivit art. 126 alin. (1) Cod penal, se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Instanța de apel a evidențiat că, potrivit art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional.

La stabilirea pedepsei contravenționale, instanța de apel s-a solidarizat cu concluzia primei instanțe care a ținut cont de eschivarea inculpatului de la prezentarea la ședințele de judecată, stabilindu-i o pedeapsă de 20 unități convenționale, echivalentul a 1000 lei.

Totodată, instanța de apel a menționat că, având în vedere eschivarea inculpatului, potrivit art. 30 alin. (7) Cod contravențional, termenul de prescripție de tragere la răspundere este suspendat.

Cu referire la episodul privind partea vătămată Chicov Oleg:

Instanța de apel a reținut că, în cadrul cercetării judecătorești au fost administrate, pe lângă declarația de recunoaștere parțială a vinovăției de inculpat la audierea sa în calitate de bănuit (unde a refuzat să facă și alte declarații), următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Chicov Oleg;
- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 13 iulie 2019;
- conținutul descifrărilor convorbirilor telefonice;
- conținutul procesului-verbal de examinare din 11 decembrie 2019, prin care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice;
- conținutul ordonanței și procesului-verbal de ridicare din 13 decembrie 2019, prin care de la Railean Nicolai a fost ridicat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S9”;
- conținutul procesului-verbal de examinare din 13 decembrie 2019, prin care a fost examinat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S9”.

Instanța de apel a reținut că, potrivit doctrinei juridice obiectul material al infracțiunii săvârșite prin sustragere îl constituie bunurile care au o existență materială, care sunt create prin munca omului și care dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La caz, instanța de apel a menționat că, se atestă obiectul material și anume telefonul mobil, care nu aparținea cu drept de proprietate inculpatului, ci părții vătămate Chicov Oleg.

A evidențiat instanța de apel că, în speță, latura obiectivă are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmarea prejudiciabilă sub forma de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmarea prejudiciabilă; 4) modul ascuns.

Instanța de apel a remarcat că, potrivit practicii judiciare naționale, noțiunea de „sustragere” urmează a fi înțeleasă ca: „luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator”.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, în circumstanțele cauzei, latura obiectivă a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate, care a indicat că: „[...] a intrat în farmacie cu copiii mici și a pus telefonul la farmacie ca să scoată banii. A ieșit cu un copil din farmacie că dorea să iasă și a stat două minute afară, iar când a intrat telefonul nu mai era. A întrebat vânzătoarea; I-a spus că sunt camere, s-a uitat și a zis că el l-a luat. După care a venit poliția. Nu l-au mai găsit. Acest fapt s-a întâmplat în anul 2019, era vară, telefonul era acolo unde pui banii la farmacie. Telefonul era de model „Galaxy S9”. La fel, potrivit ordonanței și procesului-verbal de ridicare din 13 decembrie 2019, de la Railean Nicolai a fost ridicat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S9”. Ulterior, inculpatul a recunoscut parțial vinovăția, însă a refuzat să facă careva declarații.

Instanța de apel a reținut că, potrivit practicii judiciare relevante, semnul obligatoriu al infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod penal este „modul ascuns”, iar sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns și se califică drept furt, în baza art. 186 Cod penal, dacă a fost săvârșită: - în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane; - în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea; - în prezența altor persoane, care observă actul luării bunurilor, dar care nu conștientizează caracterul infracțional al celor comise (din cauza necunoașterii de către ele a faptului cui aparțin aceste bunuri sau din cauza creării de către făptuitor a iluziei caracterului legitim al luării bunurilor, sau din cauza vârstei minore, a ebrietății, a somnului, a unei boli psihice ori a unei alte stări specifice în care se află aceste persoane); - în prezența altor persoane care urmăresc actul luării bunurilor și conștientizează caracterul infracțional al faptelor comise, persoane care insuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul săvârșirii sustragerii (soț, rudă apropiată)”.

Din circumstanțele prezentei spețe, instanța de apel a constatat că, inculpatul a săvârșit acțiunea ilegală de sustragere - în absența proprietarului, însă în prezența altor persoane, dar conștientizând că nu este văzut. Or, inculpatul nu a fost văzut de farmacist în momentul sustragerii.

Totodată, instanța de apel a relevat că, la caz, scopul de cupiditate se demonstrează prin aceea că inculpatul a luat telefonul mobil și nu a avut intenția să îl întoarcă proprietarului, fiind găsit mult mai târziu, în baza

măsurilor speciale de investigație. Or, inculpatul, găsind bunul respectiv, urma să îl înmâneze farmacistului, dar a preferat să îl sustragă și să beneficieze de el. Astfel, se consideră că fapta inculpatului a fost consumată. Or, furtul, jaful, escrocheria și delapidarea averii străine se consideră consumate din momentul în care făptuitorul, intrând în posesia ilegală asupra bunurilor altei persoane, obține posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de acestea la dorința sa.

Instanța de apel a menționat că, în speță, se reține și prezența agravatei prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și anume - în proporții considerabile. Astfel, la determinarea proporțiilor considerabile, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, apreciind gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale din declarațiile părții vătămate Ghicov Oleg, care a comunicat că pentru el suma prejudiciului în valoare de 12000 lei este una considerabilă.

Suplimentar, instanța de apel a evidențiat că, suma prejudiciului de 12000 lei, raportată la salariul mediu pe economie, prognozat pentru anul 2019, potrivit Hotărârii Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2019, nr. 21 din 18.01.2019, în mărime de 6975 lei, este una considerabilă pentru partea vătămată.

Astfel, instanța de apel a apreciat că, Railean Nicolai, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiune prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut argumentele avansate în cererea de apel de partea acuzării ca fiind neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate în apel de către partea apărării nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care a respins ca nefondată solicitarea privind încetarea procesului penal de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta acestuia constituie o contravenție.

6. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului reiterează motivele invocate în cererea de apel, menționând că contestă decizia în partea ce ține de menținerea soluției primei instanțe privind recalificarea acțiunilor inculpatului.

Suplimentar menționează că, cu referire la infracțiunea de jaf, partea acuzării a prezentat probe pertinente, concludente și utile cazului, care în coroborare cu materialele cauzei și declarațiile inculpatului și a părții vătămate Cebotaru Doina, demonstrează integral vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

La fel, susține că, concluzia instanțelor de fond privind recalificarea faptelor incriminate inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal este una eronată. Or, instanțele de fond nu au ținut cont că declarațiile inculpatului

au fost contrazise prin declarațiile părții vătămate, ultima confirmând de fapt că dânsa a achitat și continuă să achite creditul oferit pentru procurarea telefonului mobil, bun care îi aparține acesteia.

Consideră neîntemeiată concluzia instanțelor de fond precum că bunurile au fost întoarse părții vătămate și că ar fi un act de injustiție decât justiție stabilirea unei pedepse inculpatului de la 5 la 7 ani închisoare.

În opinia procurorului, instanța de apel a adoptat o decizie nemotivată, fără a clarifica aspectele esențiale descrise în apelul părții acuzării, or, aceasta nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

7. Avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Railean Nicolai, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează că, instanța de apel a apreciat probele contrar prevederilor art. 101 cod de procedură penală și neîntemeiat l-a condamnat pe inculpat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal. Or, în speță au fost lipsă probele care ar demonstra vinovăția acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanțele de fond urmând să înceteze în această parte procesul penal din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și constituie contravenția prevăzută de art. 335 Cod contravențional.

Menționează că, după finalizarea cercetării judecătorești din lista probelor prezentate de partea acuzării și examinate în ședința de judecată atât în prima instanță cât și în cea de apel, nici o probă nu confirmă cu certitudine săvârșirea de către Railean Nicolai a sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Partea apărării consideră că, de către instanța de apel faptei săvârșite de către Railean Nicolai i s-a dat o încadrare juridică greșită, adică eronat au fost apreciate probele administrate. Or, urmau a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate Chicov Oleg deoarece acestea nu sunt susținute prin coroborare cu alte probe cercetate în instanța de judecată.

Susține că, potrivit practicii judiciare, nu formează componența de sustragere faptele ilegale care sunt îndreptate nu spre luare ci spre folosința temporară a bunurilor. Inculpatul Railean Nicolai nu a avut intenția directă și nici scopul sustragerii pe ascuns a acestui bun pentru a beneficia de el și de a obține careva profit, fapt ce se confirmă prin declarațiile inculpatului care a luat telefonul nu pentru a-l însuși, dar pentru a efectua un apel telefonic și de a-l restitui ulterior părții vătămate.

Consideră că, partea acuzării nu a probat întrunirea elementelor infracțiunii imputate inculpatului, care se caracterizează prin intenție directă la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, având scop de cupiditate.

Susține că, acțiunile lui Railean Nicolai constituie o faptă ilegală, dar nicidecum nu este o sustragere pe ascuns a bunurilor prin prisma art. 186 Cod penal, or acțiunile inculpatului cad sub incidența art. 335 Cod contravențional.

8. Avocatul Conoval Igor a depus referință la recursul declarat de către procuror, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia.

9. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel sau se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

După cum rezultă din materialele cauzei, partea recurenții invocă drept temei pentru casarea deciziei contestate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, precum și când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Examinând argumentele recursurilor prin prisma temeiurilor de casare

invocate, Colegiul penal lărgit constată că acestea și-au găsit confirmare în speța dedusă judecătii, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din următoarele considerente.

Colegiul penal lărgit remarcă, că potrivit rechizitoriului, lui Railean Nicolai, i-a fost incriminată săvârșirea a două infracțiuni, care au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, conform indicilor calificativi – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile*; și în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Colegiul penal lărgit atestă că, potrivit sentinței primei instanțe, Railean Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Chicov Oleg), totodată fiind încetat procesul penal de învinuire a lui Railean Nicolai de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Cebotaru Doina) acțiunile acestuia fiind recalificate drept contravenție prevăzută de art. 335 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul penal lărgit evidențiază că, potrivit rechizitoriului Railean Nicolai a fost învinuit de faptul că *la 31 mai 2019, aproximativ la orele 20:30, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia 50, în timp ce discuta cu Cebotaru Doina, fosta sa concubină, în mod deschis a sustras de la aceasta, și anume i-a smuls de la gât lăntișorul cu cruciulița din aur, iar din buzunarul sorților i-a sustras telefonul mobil al acesteia de model „Xiaomi Redmi 6”, de culoare neagră, cu nr. de IMEI xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx și IMEI xxxxxx xxxxxx , în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxxx xxxxxx, în valoare de 7000 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Cebotaru Doina, un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 7000 lei.*

Acțiunile lui Railean Nicolai fiind încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, conform indicilor calificativi – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

În continuare, Colegiul penal lărgit reține că, prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului de la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la art. 335 Cod contravențional, și a reținut prin sentință că: *Railean Nicolai, la data de 31 mai 2019, aproximativ la ora 20:30, **exercitând în mod arbitrar un drept presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație**, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia 50, în timp ce discuta cu Cebotaru Doina, fosta sa concubină, sub pretextul revocării donației dar și achitării unor datorii comune, **i-a smuls** de la gât lăntișorul cu cruciulița din aur, iar din buzunarul sorților „ telefonul mobil al acesteia de model „Xiaomi Redmi 6”, de culoare neagră, cu nr. de IMEI xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx și IMEI xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx, în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxxx xxxxxx, în valoare de 7000 lei, după care **cu bunurile sustrase** a părăsit locul comiterii infracțiunii.*

Acțiunile lui Railean Nicolai au fost încadrate în baza art. 335 Cod

contravențional, și anume samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus, prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit evidențiază că, potrivit prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Or, contrar acestor prescripții legale, prima instanță, deși recalifică acțiunile inculpatului Railean Nicolai de la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la art. 335 Cod contravențional, în mod contradictoriu a reținut în acțiunile lui Railean Nicolai că „***i-a smuls***”, „***i-a luat***”, „după care ***cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii***”.

Astfel, Colegiul penal lărgit evidențiază că, în sensul legii, drept „***bunuri sustrare***” se consideră bunurile luate ilegal și gratuit din posesia altuia. Or, potrivit practicii judiciare ***se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia***, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator.

În continuare urmează a se accentua că, sentința primei instanțe prezintă caracter contradictoriu inclusiv și în desfășurarea motivării soluției adoptate. Or, prima instanță reținând în fapta inculpatului „***...cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii...***”, în partea motivatoare a sentinței indică că „***...instanța nu poate constata cu certitudine că inculpatul Railean Tudor a sustras bunurile părții vătămate în scopul arătat de către organul de urmărire penală...***”.

După cum se menționează în art. 113 Cod penal, prin „încadrarea juridică” a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală, pe când la caz din conținutul sentinței nu se regăsește argumentarea necesității reîncadrării juridice a faptelor inculpatului conform art. 335 Cod contravențional, în baza acestor criterii.

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate împotriva acestei sentințe, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii ca nefondate a apelului părții apărării apelului procurorului, cu menținerea fără modificări a sentinței.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a

efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale. Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel pripit a concluzionat următoarele „... prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței...prima instanță just a reținut starea de fapt... just a stabilit că Railean Nicolai a săvârșit contravenția prevăzută la art. 335 Cod contravențional”.

Colegiul penal lărgit, analizând decizia instanței de apel, atestă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel în același mod contradictoriu ca și prima instanță reține că „...nu poate constata cu certitudine că inculpatul Railean Nicolai a sustras bunurile părții vătămate...”.

La fel, din conținutul deciziei contestate rezultă că, instanța de apel solidarizându-se cu soluția primei instanțe, indică în motivarea deciziei aprecieri echivoce asupra circumstanțelor cauzei precum că „prima instanță justificat a apreciat că inculpatul, fiind în trecut concubini cu partea vătămată, având împreună un copil de 14 ani, și-a creat falsa impresie că este în drept să îi ia telefonul mobil, ca urmare a neachitării ratelor la credit și a calității sale de fidejutor. Totodată, acesta și-a creat falsa convingere că poate să îi ia bunul donat anterior (lănțisorul din aur), în limbaj juridic revocând donația. Astfel, la prima vedere, inculpatul a săvârșit fapta de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane”.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de erori judiciare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Totodată, Colegiul penal lărgit conchide că recursurile declarate în cauză, urmează a fi admise de asemenea din motivul oferirii de către instanța de apel a unei motivări insuficiente asupra argumentelor invocate în apelurile părților, fără a ține cont de practica judiciară constantă și jurisprudența CtEDO la acest capitol, instanța de apel urmând să examineze cauza complet, obiectiv și multilateral, ținând cont de principiul contradictorialității, conform art. 24, 314 Cod de procedură penală, precum și de motivele invocate, în vederea asigurării dreptului inculpatului la un proces echitabil, cu oferirea răspunsurilor asupra tuturor argumentelor părților

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile

menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată.

De asemenea, instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudicare și limitele acesteia, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze din nou și să aprecieze probele administrate în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea răspuns la toate argumentele apelanților ținând cont de motivele invocate în apeluri și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Railean Nicolai, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, în cauza penală în privința lui **Railean Nicolai xxxxxx** și dispune rejudicarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **16 decembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor